

komme denne Egn, og jeg kan i saa Henseende ganske slutte mig til de Udtalelser, der i den Henseende ere fremkomne fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, da jeg nemlig ligesom det nævnte ærede Medlem tror, at hvis Staten virkelig vil gjøre Noget for denne lille Strækning, vil det heraf være en ganske naturlig Følge, at man ogsaa i Thy med stor Energi vil tage fat paa hele denne Sag, ligesom man ogsaa vil kunne tænke paa at gjennemføre den ved Hjælp af et Statstilskud, for saa vidt angaar selve Thisted Amt. Brospørgsmaalet skal jeg senere komme til. Af det, der er fremkommet fra den høitærede Minister og fra min ærede Kollega fra Thisted Amt (Sagd) og fra det ærede Medlem fra Randers (Nee), tror jeg nu, det maa anses for tilstrækkelig anerkjendt her i Salen, at Ottesund og Statsbanernes Forlængelse hertil er det eneste naturlige Punkt, hvorover Krafiken fra den vestlige og sydlige Del af Thisted Amt maa gaa p. Sernbane, og at navnlig Lemvig og Struer ikke kunne faae nogen Betydning i Sammenligning med Ottesund, tiltrods for Dovreoddes af mig indbrømmede Betydning, naar der tales om Dampstibsforbindelsen. Jeg tror, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Nee), hvem jeg i Øvrigt takker for den Understøttelse, han har ydet mig, ikke ganske tilstrækkelig har opfattet mine Udtalelser angaaende den Nytte, Thisted Amt skulde have haft af de nuværende Statsbaner; jeg benegtede ikke, at Thisted Amt ogsaa kunde have nogen om end ikke megen Nytte af en Bane, uagtet den ikke gik op til Amtets Grændse, men jeg fremhævede, at en umiddelbar Nytte af Statsbanen, som nu albeis ikke berører Amtet, ikke en Gang gaar op til dets Grændse, ikke kunde være tilstede, og derfor fandt jeg det naturligt, at Statsbanen i det Mindste kom op til Grændsen af Amtet, da dette Amt ligesom de andre nørrejydske Amter havde maattet yde sit Bidrag til Sernbaneanlagene og desuagtet endnu maatte nøies med Dampstibsforbindelser. Med Hensyn til Sagens Realitet i Øvrigt og til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Minister, vil jeg tillade mig at gjøre nogle enkelte Bemærkninger. For saa vidt jeg opfatter den ærede Minister rigtig, var det hans Mening, at han havde forsøgt alle mulige Midler med Hensyn til en tilfredsstillende Ordning af de herhenhørende Forhold, men at det ikke ret lykkedes at finde noget Middel, der ganske fyldestgjorde det Krav, der, som den høitærede Minister indbrømmede, med Føie bliver

stillet af Amtets Beboere om Dampstibsforbindelsers Afsløsning af tidsfvarende Sernbaneanlag. Maaſke jeg dertil maa tillade mig at svare den høitærede Minister, at det forekom mig, at han for meget skyder tilside de Forslag, der fremkomme, og at det Spørgsmaal bliver for meget skudt ud i en ubestemt Fremtid, hvornaar man vil bestemme sig for en af de Planer, der foreligge, og hvornaar man fra gode Ønsker og Øfter vil skride over til Handling. Den nedsatte Kommissions Betænkning vilde den høitærede Minister ikke antage og Spørgsmaalet om Dæmningen vilde Ministeren ikke gaa ind paa; dette Sidste er for Øvrigt et Spørgsmaal, jeg ikke særlig har truffet frem, jeg har kun berørt det, for saa vidt der spurgtes om den naturlige Vej for en Sernbaneforbindelse. Naar der nu kommer et nyt, større Projekt, vilde det være mig meget kjært, om den høitærede Minister d. n. n. e. Gang vilde have givet os noget mere Haab om, at man i den nærmeste Fremtid kunde have Udsigt til at faae de Sernbanestier realiserede, som den ærede Minister selv betegner som rimelige; men saaledes stadigt at blive skudt ud i Fremtiden med Ønsker og stadigt at faae det Svar privat og offentlig: Man forsøger alle mulige Midler, men kan intet finde, er ikke meget glædeligt. Der er kun et Punkt, jeg ønsker særlig at fremdrage og gjøre nogle Bemærkninger om, og det er Proforsbindelsen. Jeg vil navnlig, da den høitærede Minister dog røbede nogen Tilbøjelighed til at tage sig af den sidst fremkomne Plan, særlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa denne Proforsbindelse. Det forekom mig nemlig, men maaſke har jeg ikke ganske rigtig opfattet den høitærede Minister i dette Punkt, at han noget skød Proforsbindelsen tilside ved at pointere Umuligheden af Dæmningsanlægget. Det har selvfølgelig aldrig været min Mening, at Dæmningsspørgsmaalet skulde særlig trækkes frem; min Mening har været at man enten skulde tage en Dampfærgesforbindelse, eller hvad jeg helst saa, Forbindelse ved Hjælp af en fast Bro; men det forekommer mig, at den høitærede Minister noget for meget trækker Dæmningsspørgsmaalet frem for at skyde Brospørgsmaalet lidt tilside. Jeg mener ikke, at den ærede Minister har det til Hensigt, men det forekom mig, at Brospørgsmaalet forsvandt under Spørgsmaalet om, hvorvidt Dæmningen var mulig eller ikke. Jeg nævner for Øvrigt selv det Haab, at jeg i Døvedsagen har opnaaet det, jeg ønskede ved min Forespørgsel og skal ikke længere trætte det høie Thing med at gaa mere udførlig ind paa